

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. P.**, zast. JUDr. Marií Piekarzovou, advokátkou, se sídlem Šenov, Těšínská 1495, adresa pro doručování: Havířov – Podlesí, Junácká 3, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2005, č. j. 22 Ca 329/2003 – 45, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2005, č. j. 22 Ca 329/2003 – 45 byla zamítnuta žaloba žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2003, č. j. SZ/9944/03-Oc, a dále bylo rozhodnuto o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a o odměně zástupkyně žalobce. Přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu bylo zamítnuto odvolání žalobce a lékařský posudek MUDr. F. C. ze dne 30. 4. 2003 byl potvrzen. V odůvodnění napadeného rozsudku dospěl soud k závěru, že nemá žádné pochybnosti o věcné správnosti znaleckého posudku MUDr. Františka Čákory, jehož znalecký posudek v průběhu soudního řízení vyžádal, a proto vyhodnotil jako nedůvodné žalobní námitky napadající odborný posudkový lékařský závěr o dlouhodobé nezpůsobilosti žalobce v dosavadní práci v podzemí hlubinného dolu. Žalobu nepovažoval za důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas kasační stížnost, a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Pod bodem II. kasační stížnosti uvedl, že žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného byl usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 10. 2003, č. j. 22 Ca 329/2003 – 12 přiznán odkladný účinek, což bylo odůvodněno v souladu s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že nepřiznání odkladného účinku žalobě by znamenalo pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku nezasáhne nepřiměřeným způsobem do nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Protože všechny podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou splněny i v případě kasační stížnosti, navrhuje žalobce, aby Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek této stížnosti. Pokud by odkladný účinek nebyl přiznán, musel by zaměstnavatel žalobce převést na jinou práci, resp. dát mu výpověď ze zdravotních důvodů. Zaměstnanec by tímto postupem ztratil

možnost zaměstnání, a to i kdyby bylo rozhodnutí žalovaného a lékařský posudek zrušen, čímž by byla znemožněna náprava vadného stavu. Žalobci by tak vznikla nenahraditelná újma, spočívající ve ztrátě zaměstnání u zaměstnavatele. Pouze správní soud může přezkoumat obsah lékařského posudku, soud rozhodující o neplatnosti výpovědi dané na základě lékařského posudku se totiž nemůže zabývat obsahovou správností tohoto posudku a objektivním zdravotním stavem žalobce.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že pokud jde o návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou podle jeho názoru splněny podmínky ustanovení § 107 ve spojení s ustanovením § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 a 4 s. ř. s. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Stěžovatel svoji žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodnil tím, že výkon rozhodnutí by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu.

Nejvyšší správní soud dospěl obdobně jako Krajský soud v Ostravě k závěru, že návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je důvodný. Ztotožnil se s důvody uvedenými v usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 10. 2003, č. j. 2 Ca 329/2003 – 12 a konstatuje, že podle ustálené rozhodovací praxe soudů je předpokladem výpovědi dané zaměstnavatelem zaměstnanci pro zdravotní nezpůsobilost zaměstnance vykonávat dosavadní práci podle § 46 odst. 1 písm. d) zákoníku práce, existence lékařského posudku nebo rozhodnutí orgánu státní zdravotní správy nebo sociálního zabezpečení, ze kterých vyplývá závěr, že zaměstnanec pozbyl dlouhodobě způsobilost konat dosavadní práci. Pokud lékařský posudek nebo rozhodnutí podle § 46 odst. 1 písm. d) zákoníku práce byly vydány v souladu s právními předpisy, nepodléhají z hlediska svého obsahu přezkoumávání soudem v řízení zahájeném na návrh zaměstnance podle § 64 zákoníku práce. Úspěšné použití tohoto výpovědního důvodu tedy závisí na příslušném posudku nebo rozhodnutí lékaře či uvedených orgánů, zatímco objektivní zdravotní stav zaměstnance není pro posouzení platnosti či neplatnosti výpovědi z pracovního poměru rozhodující. Posouzení pracovního vztahu žalobce z hlediska jeho schopnosti vykonávat dosavadní práci představuje tedy podle názoru Nejvyššího správního soudu jiné právní následky rozhodnutí, které by znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, neboť by ztratil zaměstnání, a v případě, že by podal žalobu na určení neplatnosti této výpovědi podle § 64 zákoníku práce, soud by se nezabýval přezkoumáváním obsahu lékařského posudku (resp. jeho objektivním zdravotním stavem). Nejvyšší správní soud neshledal, že by se odkladný účinek žaloby dotkl nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob, případně byl v rozporu s veřejným zájmem. Ostatně ani žalovaný ve svém vyjádření neodůvodnil, proč má za to, že nejsou splněny podmínky ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud naopak splnění těchto podmínek shledal, a proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. října 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu